

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA
DISCRIMINĂRII**
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 471
din 30.07. 2008

Dosar nr: 163/2008

Petiția nr: 3298 din data de 06.02 .2008.

I .Petent: Corpul Național al Polițiștilor cu sediul ales în Drobeta Turnu Severin, str.Carol I nr.75, județ Mehedinți

II.2. Numele și reședința reclamatului

I.2.1 Ministerul Internelor și Reformei Administrative cu sediul ales în București, Piața Revoluției nr.1A, sector 1.

Obiect: Neacordarea suplimentului de hrană, respectiv Norma 12 B.

II. Procedura citării.

Prin emiterea citației cu nr. 7078, 7079, din data de 19.05. 2008, pentru data de 05.06.2008, procedura citării a fost legal îndeplinită.

La termen a răspuns petentul.

III. Susținerile părților

A. Petentul sesizează Consiliul cu privire la următoarele aspecte :

1. Petentul consideră discriminatorie, potrivit art. 2 alin.1 din O.G. 137/2000, refuzul emiterii dispoziției de alocare a tuturor polițiștilor din I.P.J. Mehedinți față de cei din structura centrală I.G.P.R. și față de Polițiștii și din alte structuri ale M.I.R.A, respectiv Poliția de Frontieră, la suplimentul de hrană Norma 12 B.

2. Hrănirea efectivelor MIRA se face în baza Ordinului ministrului de interne nr. 440/2003. În baza acestui ordin suplimentul de hrană Norma 12B, se acordă personalului aparținând structurilor ministerului, polițiștilor din unitățile și subunitățile din structura IGPR. Alocarea la hrană se face prin Ordin de zi pe unitate/Dispoziție zilnică a șefului unității.
3. În cursul anului 2007 polițiștii din componența sindicatului au acționat în instanță inspectoratul județean, IGPR și MIRA. Motivația respingerii acțiunilor, la nivelul Curții de Apel Craiova, a fost aceea că nu au fost emise ordinele de zi/dispoziția zilnică. La solicitarea sindicatului, conducerea inspectoratului de poliție a motivat refuzul emiterii actelor solicitate, pe baza răspunsului primit de la IGPR nr. 275825/21.01.2008.
4. Prin refuzul emiterii ordinului/dispoziției zilnice, în opinia petentului, se creează o situație disacriminatorie între polițiștii din structurile inspectoratului județean Mehedinți și cei din apartul IGPR sau MIRA.

În sprijinul celor afirmate sunt depuse, în copie, documente constatative.

B. Ministerul Internelor și Reformei Administrative, prin adresa nr. 4954/27.03.2008, susține următoarele:

1. Potrivit anexei 1, pct.8, din OMAI nr. 440/2003, de suplimentul de hrană prevăzut de norma 12 B beneficiază polițiștii care sunt încadrați în unitățile și subunitățile de poliție din structura Inspectoratului General al Poliției Române.
2. Potrivit art.24 din Ordin, alocarea sau scoaterea la /de la drepturile de hrană a personalului MIRA care beneficiază de norme de hrană se face în situațiile nominale, prin ordin de zi pe unitate/dispoziția zilnică a șefului unității.
3. Norma 12B reprezintă un supliment de hrană pentru eforturi deosebite sau situații speciale.
4. Inspectoratele de poliție județene fac parte din structura organizatorică a Poliției Române și nu a IGPR.
5. Tratatul echitabil din punctul de vedere al asigurării anumitor drepturi salariale personalului care depune eforturi deosebite sau se află în situații speciale reprezintă scopul legitim, iar acordarea diferențiată a normei de hrană, în funcție de nivelul structurii în care se află și de natura eforturilor sau a situațiilor în care se află, reprezintă metoda adecvată și necesară. Din această perspectivă se apreciază că sunt întrunite cerințele art. 2 alin.3 teza finală din OG nr. 137/2000 și, pe cale de consecință, nu poate fi invocată existența vreunei discriminări.

IV. În drept.

În drept, în analiza faptelor sau actelor de discriminare, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi *Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others*, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; *Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities*, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; *Cauza C-189/01 Jippes and others* 2001 ECR I-5689, para 129; *Cauza C-149/96 Portugal vs. Council* 1999 ECR I-8395 para.91)

Curtea Constituțională a României a statuat cu valoare de principiu că „principiul egalității nu este sinonim cu uniformitatea, astfel încât pentru situații diferite poate exista un tratament juridic diferit, recunoscându-se dreptul la diferență. (Vezi Decizia nr.70 din 15 decembrie 1993, Decizia nr.307 din 27 decembrie 1994, Decizia nr.139 din 19 noiembrie 1996, Decizia nr.20/2000, Decizia nr.49/2000, Decizia nr.126/2000, Decizia nr.151/2000 și altele) În același sens, cu referire la interpretarea și aplicarea prevederilor art.16 alin.1 și 2 din Constituție, prin Decizia nr.1 din 8 februarie 1994 Plenul Curții Constituționale a statuat că „Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite”.

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Pentru ca o faptă să fie calificată drept faptă de discriminare, aceasta, trebuie să îndeplinească, cumulativ, mai multe condiții :

1.Existența unui tratament diferențiat, manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile).

Reglementarea distinctă, specială a atribuțiilor și a drepturilor ce se cuvin anumitor categorii profesionale, în cazul de față polițiștilor, nu reprezintă tratament diferențiat.

2.Existența unui criteriu de discriminare, potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

Încadrarea polițiștilor în diferite structuri și niveluri ale Ministerului Administrației și Reformei Administrative nu reprezintă, el în sine, un criteriu de discriminare.

3.Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare;

4.Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;

Acordarea diferențiată a normei suplimentare de hrană nu este de natură a restrânge, înlătura recunoașterea, folosința sau exercitarea, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate substitui, în drepturi, altor autorități sau instituții abilitate cu soluționarea cererilor și care privesc atribuțiile acestora .

Pornind de la considerentele arătate Colegiul director apreciază că, în cauză, nu sunt întrunite elementele constitutive ale faptei de discriminare și va proceda la clasarea dosarului.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Refuzul emiterii ordinului/dispoziției zilnice de alocare la hrană, de către șeful inspectoratului de poliție al județului Mehedinți, nu are caracter discriminator, conform Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. Prezenta hotărâre se va comunica în termen legal părților.

3. Clasarea dosarului.

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal, potrivit Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC

DEZIDERIU GERGELY

COMSA CORINA NICOLETA

IONIȚĂ GHEORGHE

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU

TRUINEA ROXANA PAULA

Data redactării 15. 08. 2008

